

Dvadesettrogodišnja Novosađanka Jelena Karapandžin je na Dan Poljoprivrednog fakulteta, 21. novembra 2012. godine, promovisana za najboljeg studenta u generaciji, a nepunih mesec dana kasnije, tačnije u ponedjeljak, 17. decembra, dobila je posao u ovoj visokoškolskoj ustanovi i započela nastavničku karijeru kao stručni saradnik na određeno vreme do godinu dana.

Tim povodom, dekan Poljoprivrednog fakulteta u Novom Sadu Milan Popović, organizovao je malu svečanost prilikom potpisivanja ugovora sa najboljom studentkinjom i pre samog tog čina izjavio:

-Pre nepunih mesec dana smo imali jednu spoljnu kontrolu o kvalitetu rada našeg fakulteta po svim segmentima od strane Nacionalne komisije za akreditaciju. Odgovor koji je stigao relativno brzo je bio veoma dobar, pozitivan, čak odličan. Mi kao fakultet jesmo dobri, jesmo odlični, ali hoćemo da budemo najbolji, ne samo u zemlju već i u regionu, a da bi bili najbolji moramo imati i najbolje kadrove. Zato mi hoćemo da danas promovišemo jedan naš stav da naši najbolji studenti imaju šansu da ostanu kod nas na fakultetu. To činimo ovoga puta sa kolegicom Jelenom Karapandžom koja je na Dan fakulteta 21. novembra 2012. godine, promovisana za najboljeg studenta u generaciji ove godine i mi hoćemo Jeleni da ponudimo ugovor da ostane na našem fakultetu, da započne nastavničku karijeru kao stručni saradnik na određeno vreme do godinu dana, dok ne ispoštujemo statutom predviđenu proceduru za izbor u nastavničko zvanje, a to je prvo zvanje, saradnika u nastavi. Ja čestitam Jeleni u ime svih mojih saradnika, u ime kolektiva, na izvanrednom uspehu koji je do sada postigla, i želim joj da u karijeri nastavnika, koja stoji pred njom, nastavi sa ovakvim uspesima, što će biti, pre svega, na njeno lično zadovoljstvo, ali jedna velika korist i doprinos našem fakultetu da ostvarimo ambicije da budemo najprestižniji fakultet kako u zemlji tako i u regionu. Ja sam već potpisao rešenje i molio bih Jelenu da ovom prilikom ovaj ugovor potpiše i time ozvaničimo našu saradnju za budućnost.

Jelena se zahvalila svim svojim profesorima koji su je uočili i ponudili joj da radi za instituciju za koju najviše želi da radi, sa profesorima koje poštuje i kojima se divi, i izrazila nadu se da ih neće razočarati i da će dokazati da su napravili dobar izbor.

Dobiti ovakvu šansu, posebno u vremenima kada je velika nezaposlenost velika i kada je teško doći do posla je nešto što je bio i njen životni san i za što je bezbroj sati učila i spremala se.

-Jako sam želela da upišem Poljoprivredni fakultet i time ispunim sebi želju rođenu u srednjoj ekonomskoj školi, pošto volim i društvene i prirodne nauke, a smer agroekonomija to pruža. Ta ljubav nema uporište u porodičnoj tradiciji, jer sam rođena u Novom Sadu i mnogima je bilo vrlo čudno što sam se odlučila za poljoprivrednu nauku, ali se nisam pokajala i kada bih opet

upisivala opet bi upisala isti.

Jelena je proglašena za najboljeg studenta, a to znači, prosek od 9,83. Sve same desetke, par devetki i jedna osmica. Sjajan CV. Privilegiju da dobije posao na fakultetu shvata kao priliku da se dalje stručno usavršava, da pomaže pri nastavi, učestvuje u realizaciji nastavnog programa i pomogne studentima u svim segmentima studiranja.

Pitam je da li zna koliko su žene aktivne i upoznate sa stanjem u poljoprivredi?

-Ja poljoprivredu shvatam baš kao i svaki drugi posao, ne bih je delila na samo muški ili samo ženski. Odgovorno tvrdim da su studentkinje bolji studenti nego muškarci, mada u praksi muškarci imaju veće privilegije za dobijanje posla u ovoj oblasti privrede. Ja bih volela da svi koji imaju svoje zemljište, koji dolaze iz ruralnog područja, da se po završetku studija vrate na svoja ognjišta i da tamo primene sva znanja koja su stekli, da krenu sa novim vidovima proizvodnje, sa intezivnom poljoprivrednu proizvodnjom, jer to je i suština zbog čega školujemo. A oni koji nemaju, neka pokušaju ovde u okolini Novog Sada ili negde drugde, da nađu zaposlenje u nekim većim poljoprivrednim preduzećima.

***Zašto baš agroekonomija?**

-Specifičnost Agroekonomije, je u tome što nema specijalnost. Ona je podjednako značajna i za stočarsku, i za biljnu i za primarnu proizvodnju. Agroekonomisti su ti koji vode i organizuju proizvodnju, ali od usmerenja koje dolazi kasnije na nekoj farmi zavisi šta će biti spesijalnost. Dakle, agroekonomisti su ti koji imaju osnovu da mogu da vode proizvodnju.

***Da li smatraš da si dobro obrazovana da odgovoriš zadacima koji su pred tobom?**

-Znam da imam veliku spremnost da se upustim u ovaj posao, ali preda mnom je još mnogo učenja, mnogo sticanja znanja, jer sam svesna da što je moje znanje veće, to je veće moje znanje o neznanju. Tako da je predamnom još mnogo rada.

***Kako vidiš ženu u poljoprivredi?**

-Apsolutno podržavam razvoj žene i u poljoprivredi kao i u drugim delatnostima i mislim da će žene jednom vladati svetom pa i poljoprivredom. Žene i muškarci imaju podjednake veštine i sposobnosti i ne treba deliti.

***Koji je tvoj sledeći cilj?**

-Svakako da jednog dana postanem profesor, da se jako dobro vežem za nauku, da doprinesem njenom razvoju, daljem napretku Poljoprivrednog fakulteta u Novom Sadu i razvoju poljoprivrede u našoj zemlji. Usavršavam engleski jezik tako što stalno radim na usvajanju novih stručnih poljoprivrednih izraza, da bi već sada na master studijama, potom na doktorskim, imala isto toliko uspeha kao i tokom studiranja na osnovnim studijama – uz osmeh je izjavila Jelena Karapandžin i dodala da sem što uporedo ide na časove naprednog engleskog jezika radi usavršavanja, ne zanemaruje ni svoje zdravlje, pa uvek nađe vremena za vežbanje u teretani. Sa proslavom ovog priznanja će malo sačekati, jer smatra da mora prvo da se uhoda, da vidi kako će sve to funkcionisati na poslu, pa će onda slaviti.

Studentima je poručila da budu vredni, uporni, jer rad mora da da rezultate, a u njenom slučaju je uvek bilo tako.

